

TANJA PURETA

magistrica
psihologije,
vlasnica tvrtke
Ramiro
(www.ramiro.hr)

SAVJET MJESEGA

Roditelji često povezuju ljubav prema djeci s pretjerano popustljivim stavom, a ljutnju sa strogoćom i dosljednošću, što je pogrešno. Osnovno je pravilo uvijek imati pozitivan i topao stav prema djetetu, a jasan i čvrst prema zahtjevima koje postavljamo pred njega. Takva kombinacija omogućit će mu da se istovremeno osjeća voljeno i sigurno te da usvoji važna životna načela, koja su ključ da s veseljem preuzme odgovornost za vlastitu dobrobit.

ZANIMLJIVOST

Je li lakše pomiriti se s bespomoćnošću ili preuzeti odgovornost?

Nije lako oduprijeti se kaotičnoj okolini i početi se ponašati odgovorno. Okolina će odgovoriti otporom i nastojati nas uvjeriti da je preuzimanje odgovornosti uzaludan posao u svijetu koji je temeljen na prebacivanju odgovornosti. No premda prilagodba takvoj lošoj situaciji izgleda kao najlakše, a možda i jedino rješenje, ona je u stvari dugoročno najpogubnija, jer osjećaj bespomoćnosti uzrokuje stalan stres, smanjuje kvalitetu života i sigurno vodi u bolest. Naime, bespomoćnost vodi u besmislenost, dok preuzimanje odgovornosti daje smisao životu. Zato je uvijek bolji izbor prihvatiti odgovornost, ma koliko nam u početku bilo teško zbog osjećaja neshvaćenosti, neprihvaćenosti i usamljenosti. Sama naša odlučnost i aktivno ponašanje u skladu s time što smatramo ispravnim daje nam snagu da ustrajemo, jer su plodovi takvog ponašanja uistinu vrijedni svakog truda.

Odgovornost roditeljstva

Osnovno je pravilo uvijek imati pozitivan i topao stav prema djetetu, a jasan i čvrst prema zahtjevima koje postavljamo pred njega. Takva kombinacija ključna je u odgoju

Imam 37 godina i samohrana sam majka dječaka u dobi od devet godina. Imam problema s roditeljskom dosljednošću. Često nemam motivacije i roditeljstvo osjećam kao teret. S druge strane, imam grižnju savjesti i znam da sam kao roditelj promašaj. U svjetlu toga, imam velike motivacijske oscilacije, ali u posljednje vrijeme kao da sam upala u neki ponor. Ono što me sada najviše brine sinovljeve su socijalne vještine koje nisu na razini za njegovu dob. Čitajući razne knjige o tome, otkrila sam da sam najvećim dijelom ja odgovorna za takvo ponašanje zbog nemara, ravnodušnosti i kaosa.

Živimo s mojim roditeljima, u kući nema prevelikog reda, a ja sam to prihvatila iako nisam zadovoljna. S ocem nema nikakvog kontakta, rastala sam se kad je bio beba. Što učiniti? Neva, 37

Da bismo odgojili sretno i odgovorno dijete, najprije mi kao roditelji trebamo odgovorno prihvatiti svoju ulogu. To znači da stalno trebamo imati na umu da smo djetetu najvažniji kompas, jer

ono uči o životu ponajprije iz toga kako mi živimo. Stoga najprije sami sebi recite: "Ja sam roditelj, volim svoje dijete i odgovorna sam za njegovu dobrobit". Ta će vas misao trenutačno osnažiti, što će vam dati potrebnu motivaciju da promijenite vlastite loše obrasce ponašanja te pozitivno utječete i na svoju okolinu. Zatim na miran,

ali jasan i čvrst način dogovorite pravila ponašanja u svojoj obitelji i budite spremni na početne otpore (nepridržavanje, ismijavanje i sl.). Najvažnije je da stalno samu sebe podsjećate da je ispravno to što radite, kako biste ustrajali u tom novom stavu koji će polako, ali sigurno

dovesti do željenih promjena. Nastojte svakodnevno provoditi kvalitetno vrijeme sa svojim djetetom, tako da se uz vas osjeća primijećeno, važno i voljeno. Postavite pred njega jasna očekivanja i pohvalite ga za svaki uspjeh, ali mu i jasno ukažite na sva loša ponašanja. Kada se dijete uvjeri u vašu toplinu i dosljednost, s veseljem će prihvatiti vaše vodstvo i izrasti u jednako toplu i odgovornu osobu.

KOMPAS

Trebamo imati na umu da smo djetetu najvažniji kompas. Ono uči o životu iz toga kako mi živimo